

Hermelijnweg 12
1338 BE Almere
Tel 036 5370340
havenlicht@chello.nl
www.havenlicht.com
NL71 INGB0005545299
BIC INGBNL2A
RSIN 816655789
K.v.K. 41023812

NIUWSBRIEF : HERFST EDITIE

Jaar : 2019

NR. : 158

Datum : dinsdag 24 september 2019

Ook dit keer konden we weer met veel zeevarenden praten over het evangelie. In deze nieuwsbrief kunt u hierover lezen. Wij hopen dat u de fantastische verhalen met plezier zult lezen. Mocht u een reactie willen geven of meer zou willen weten over het werk wat wij doen, dan kunt u contact met ons opnemen. We komen graag in uw kerk of kring om meer te vertellen en te laten zien over het werk. Ook op de website vindt u onze contact gegevens.

Delfzijl en Eemshaven, 'Een kleine kerk op de kade'

Wat was het mooi dat ik Gabriël voor een korte tijd thuis mocht ontvangen. Hij is de man die in het voorjaar Bijbels meekreeg en in zijn kerk heeft uitgedeeld aan mensen die een complete bijbel niet kunnen betalen. Hierdoor heb ik nu ook contact gekregen met zijn voorganger in de Filipijnen. Het schip waar Gabriël op vaart heet de Seaway Moxie. Dit was het eerste schip dat wij gisteren bezochten. Helaas lag Gabriël te slapen, maar de wachtman zou de groeten overbrengen. We hebben met veel mensen over Jezus kunnen spreken. We hebben Bijbels, ijsmutsen

en schiepjesflessen uitgedeeld. Op een paar schepen waren we door alle drukte niet echt welkom maar ook daar konden we toch altijd wel iets vertellen over ons het evangelie. Op De Vos Start, kregen we een gesprek met een officier uit Friesland. Deze man vond dat alle geloven sterk op elkaar lijken. Nou daar had Harm wel iets over te vertellen. Bijvoorbeeld de vele profetieën over Jezus in het Oude Testament die zonder mankeren allemaal zijn uitgekomen. Maar er zijn ook profetieën over onze tijd geschreven die we letterlijk kunnen zien gebeuren. Het werd een emotioneel gesprek. Op hetzelfde schip werkt één Filipijns bemanningslid. Op mijn vraag of ik deze man mocht spreken, was het antwoord positief. En zo kon het gebeuren dat een zekere Joël tijdens een verflus ineens naar de brug werd geroepen. Terwijl Harm druk in gesprek was over Bijbelse profetieën, sprak ik met Joël, over o.a. de kracht van gebed. Ondanks alle sociale media die de schepelingen verbinden met het thuisfront blijft gebed toch het meest krachtige wapen dat wij christenen hebben. Joël was erg blij met de Tagalog bijbel die hij cadeau kreeg.

Een schiepjesfles die we aan de Friese officier overhandigden, krijgt een mooie plek op de brug. Na het afscheid vroegen we of Joël nog even mee wilde lopen naar de auto. Daar hadden we een paar mutsen voor hem en voor zijn vriend aan boord. Op mijn vraag of wij voor hem en zijn familie mochten bidden

antwoordde Joël, "Yes, of course." En dus stonden er drie man op de kade te bidden om God te vragen om bescherming voor het gezin van Joël, en uiteraard voor hemzelf en zijn schip. Waar twee of meer in Zijn naam bij elkaar zijn, daar is Hij in hun midden. De kade was voor even onze kleine kerk.

Vanochtend las ik Romeinen 10:12 'Hij geeft zijn rijkdom aan alle mensen die een beroep op Hem doen'. Want er staat ook: 'Ieder die de naam van de Here aanroept, zal gered worden'.

We hebben deze mooie boodschap kunnen delen met veel bemanningsleden. God is goed.

Jan Peter en José Kapteijn.

Ambulante scheepsbezoeken

Semester 5 van de Bijbelschool is de stage. Mijn klasgenoten zijn uitgevlogen naar diverse landen en werelddelen. Ik zou bij de school in Rotterdam blijven.

Mijn verhuizing naar Rotterdam Zuid, door omstandigheden, was daarvoor niet eens zo praktisch.

Maar God weet het beter. Op het laatst verviel de stageplaats en dacht ik ineens, waarom niet vragen of ik in de havens van Rotterdam stage mag lopen, bij SCFS? Met groot enthousiasme bij alle partijen is dat nu een feit. Dankzij de verhuizing naar Zuid is dat een "thuiswedstrijd". Bovendien ligt mijn hart echt in dit zendingsveld. De vele gesprekken met bemanningsleden bevestigen de dankbaarheid waarmee onze scheepsbezoeken ontvangen

worden; vooral merk ik dit wanneer we heldere uitleg van het Woord geven en vragen beantwoorden met de uitdaging meer de Bijbel te gaan lezen. Wat een kracht is het evangelie! Omdat we geen beloftes geven, maar op het Woord wijzen, worden velen geraakt door deze kracht en gaan opnieuw kijken naar waar ze zelf nu eigenlijk staan. Bij doorvragen blijkt maar al te vaak dat men geen zekerheid van redding heeft, en daarbij denkt dat het van je werken afhangt.

Zo werkt dat dus niet ... Tijdens een educatieve koffiepauze raakten twee matrozen verbijsterd in discussie over een Bijbelpassage. "Dit is me nooit opgevallen... hier staat toch duidelijk ... maar waarom doet

de kerk dan iets heel anders?" Deze vraag was zo dringend, dat ze niet weer aan het werk wilden voordat ze (het begin van) een antwoord hadden.

Geen dag van scheepsbezoeken gaat voorbij zonder gesprekken waarbij er ogen opengaan.

Michiel Kramers.

Amsterdam 1

Voor de bijbelstudiegroep aan boord zou de bemanning van mv Leia, graag 15 nieuwe testamenten in het Engels of Tagalog willen ontvangen.

Marien geeft aan hier wel naar toe te kunnen en ik meld mij aan bij Marien. We zijn al vaker met elkaar op pad geweest en spreken af om donderdagavond samen naar Amsterdam te gaan. Voor mij ook wel fijn, omdat ik de afgelopen week ziek was en met koorts en erge hoestbuien op bed heb gelegen. Even een dag extra rust om te herstellen was mijn idee.

Vrijdag in de loop van de dag blijkt het schip nog niet in de haven te liggen. Het schip wacht nog op toestemming om de Haven in te mogen.

Marien meldt ons aan voor andere schepen waar we heen kunnen. Voor we het haventerrein opgaan, gaan we in gebed. We willen dit graag in afhankelijkheid van God doen en wij willen ons laten leiden, zodat we de juiste mensen mogen ontmoeten. Ook kan mijn gezondheid wel een boost gebruiken. Ik merk dat ik lichte koorts heb en het hoesten is erg vermoeiend. Wij komen aan bij het eerste schip, er staat een (vrouwelijke) officier en nog iemand aan dek. Ze gaan net starten met lossen van een schip vol mais en de vrouw geeft aan dat we eigenlijk ongelegen komen, omdat iedereen slaapt. Als snel komt er een derde bemanningslid bij staan. Wij geven hen een flyer en een boekje met 25 verhalen uit de bijbel in hun taal. Alle drie zijn zij afkomstig uit India. De vrouw (met hoofddoek) geeft aan dat ze Hindoe is en gelooft dat, als zij sterft, haar energie zal terug keren in een andere gedaante om opnieuw hier te leven. Aan de hand van 'de kubus', een kort prentenverhaal, hebben we weliswaar ongelegen, toch aan dek het evangelie kunnen uitleggen. Op naar een volgend schip. Hier werden we door een Griekse officier naar de messroom (grote gemeenschappelijke ruimte) gebracht en kregen koffie aangeboden. De Griekse man kreeg een 'dollar biljet'. Op de voorkant staat er hoog bedrag en op de achterkant een uitleg over het christelijk geloof. Daarbij staat de vraag: waar ben jij als je deze aarde verlaat? De Griekse man ging terug naar de loopbrug. Helaas hebben we binnen niemand gesproken. Bij vertrek hebben we nog een kort gesprek gehad met de Griekse man. Hij was aan het lezen in zijn Bijbeltje, dat hij van ons had gekregen in zijn taal. Gods woord zal nooit ledig wederkeren. Aangekomen bij het derde schip, een 'Car-Carrier' werden we hartelijk ontvangen en hebben een tijd kunnen spreken met de derde officier. Hij is nu vier maanden aan boord, over twee weken wordt hij 27 jaar en hij moet nog twee maanden aan boord blijven. Thuis in Vladivostok, heeft hij een vriendin.

Ze willen graag binnenkort gaan trouwen. Nu is hij zes maanden van huis, een eenzaam bestaan met veel verloop van bemanning.

Het is een welkome afwisseling voor hem, als er dan mensen komen die gewoon naar zijn verhaal willen luisteren en geïnteresseerd zijn in zijn bestaan.

Opnieuw mochten we een getuigenis geven en zijn we op de brug wezen kijken waar nog een mooi gesprek ontstond boven de waterkaart (zie foto). Hierna hebben wij afscheid genomen en zijn we huiswaarts gekeerd. Onderweg in de auto kwam ik hoestend en proestend tot de conclusie dat dit de eerste keer vanavond weer was dat ik zo aan het hoesten was.

Tijdens onze bezoeken had ik niet gehoest en geen verhoging gehad. Ons gebed was verhoord. Alleen dat was al een bemoediging voor mij persoonlijk.

God verhoord en was erbij. Hij gaat mee met ons terug naar huis en met de bemanning die inmiddels ergens anders varen over de wereldzeeën.

Met vriendelijke groet, **Martijn Schenk.**

Amsterdam 2

In januari jl. probeerden Michiel en ik aan boord te gaan van een kleiner vrachtschip, helaas was dat toen niet mogelijk maar tot mijn verrassing was dit schip begin juli weer terug in onze haven zodat ik dit schip alsnog kon bezoeken. Echter het was wel een uitdaging om aan boord te komen maar na diverse pontons en ladders was ik

eindelijk aan boord. De meeste bemanningsleden waren Egyptenaar maar ook een Griekse stuurman. De kok verwelkomde mij in de messroom maar toen ik op de bank ging zitten ontdekte ik tot mijn grote schrik een enorme vetvlek op mijn nette broek. Ergens onderweg was ik blijkbaar in aanraking gekomen met een staalkabel. Maar een machinist stelde mij gerust: "Kalm aan, wacht even, ik heb een perfect middeltje om dit voor je op te lossen." En inderdaad na enige tijd poetsen was mijn broek weer helemaal schoon. Geweldig dit, en ik bedankte de machinist verschillende keren. Hierna werden we uitgenodigd om aan tafel plaats te nemen voor het

middagmaal en tijdens de lunch bespraken we hele diverse onderwerpen. De machinist moest blijkbaar weer aan het werk want hij stond op, ik bedankte hem nogmaals voor zijn geweldige schoonmaak-actie en ik kwam vanuit het niets tot het volgende vergelijk; "eens was mijn hart ook vuil en smerig maar nu weet ik dat mijn hart schoon is door het werk van Jezus aan het kruis, wij hebben allemaal Jezus nodig om met een schoon hart te kunnen sterven!" Hij keek me even vreemd aan en verdween toen snel. Oeps, misschien was ik iets te direct, maar aan de andere kant geloof ik dat ook deze Egyptische moslim het evangelie nodig heeft en deze situatie was een mooi voorbeeld. Diverse andere bemanningsleden pakten de Arabische bijbels/lectuur die ik op tafel had gelegd en ik wees hierbij op Genesis 16 waarin het gaat over Hagar, ook een Egyptische. U bent de God die naar mij omkijkt zegt Hagar in dit hoofdstuk. Daar bij die bron had zij God gezien die naar haar omkeek. God is een God van omzien. En ook het verhaal van Abram die zijn zoon moet offeren staat in de Bijbel en dat verhaal kennen moslims als geen ander. Zodra de Griekse stuurman binnenloopt roept de kok; "nu moet je ook een Grieks verhaal vertellen uit de Bijbel voor onze Griekse stuurman." Maar voordat ik de gelegenheid krijg zegt de stuurman verveeld; "luister, ik heb het druk maar het hele nieuwe testament is één Grieks verhaal, en maak je verder om mij niet druk; ik ben al christen." En hij laat het kruis zien wat om zijn nek hangt en rent dan weer weg. Ik zie aan de kok dat de stuurman nu duidelijk in zijn achting is gestegen, kort hierna moet ik helaas weer weg en neem dus afscheid.

Een paar dagen later belt de kok mij op: "wanneer kom je weer?" Helaas heb ik geen tijd meer maar ik hoop ze binnenkort weer in onze haven te ontmoeten.

Hartelijke groet, **Marien Gijsbertsen.**

Regio IJmuiden

De Britse captain van een mega-cruiseschip zegt zelf niet gelovig te zijn, maar hij stelt ons werk onder zijn bemanning zeer op prijs. Hij heeft ons toestemming gegeven om aan boord te komen, dus hij krijgt een flessenscheepje dat onze oudste Havenlichtmedewerker Gerrit Huisman zo kunstig heeft gemaakt. In de crew's mess van dit schip voorzien wij veel bemanningsleden van een bijbel in hun eigen taal, Filipijns en Indonesisch. Voor velen bidden wij, persoonlijk.

Op een Russische bulkcarrier bidden wij voor de gezagvoerder en later ook voor de 1^e Stuurman. Beide Russisch-Orthodox-gelovigen tonen zich verrast en onder de indruk van deze vorm van aandacht.

Een Filipijnse kapitein nodigt Anneke en mij uit voor de lunch aan boord. Hij vraagt of ik dan gelijk een boodschap uit God's Woord wil brengen! Ik zou niets liever willen, maar na overleg met Anneke die in de auto wacht, besluiten wij om dit niet te doen. HELAAS! Anneke kan gewoon niet de gangway opklimmen, te gevaarlijk in haar conditie, dit frustriert haar heel erg! Terug aan boord geef ik een korte uitleg vanuit de bijbel over de zekerheid dat God aandacht besteedt aan elk individu op aarde, inclusief Filipijnse zeelui. Daarna bid ik nog voor de captain en crew in een grote kring, hand in hand met allemaal volwassen kerels. Anneke geeft vanuit de auto zakken vol warme kleren. Op een enorm Deens containerschip (15.000 containers!) hebben wij na vele jaren opnieuw een ontmoeting met een oude

Filipijnse broeder-zeeman. Hij wil heel graag samen met ons het Avondmaal vieren. Uitstekend, natuurlijk willen wij dit ook. Ik vraag waar hij dit wil doen: "In jouw hut?" Hij antwoordt: "Nee, in de Crew's Messroom!" Ehh, prima! Ik geef een korte uitleg over het brood en de wijn, het lichaam en het bloed van Christus.

De overige bemanning luncht, zonder een woord te zeggen, de oren gespitst. Je ziet hen denken: "Wat gebeurt daar nou?" Na een dankgebed eten wij het brood en drinken van de wijn.

Het Avondmaal is een GEDACHTENIS-maal, maar ook een VERKONDIGINGS-maal. Zo verkondigen wij, ook naar die bemanningsleden, dat Jezus Zijn lichaam en Zijn bloed heeft geofferd, voor elke taal, volk en natie.

Tot slot reikt Anneke tasjes met persoonlijke spulletjes uit aan de crew, dankbare mannen.

Wij wensen u Gods zegen, blijft u a.u.b. bidden voor Anneke haar gezondheid!

Jan en Anneke Best.

Rotterdam 1

Vlak voor de zomer mocht ik met de Filipijnse kok Jason praten. Als enige Christen voelt hij zich wat eenzaam, ondanks dat hij meerdere Filipino's als collega's heeft. Hij klaagt er een beetje over. Dan zegt hij: "Dat ik mensen zoals jou ontmoet, als port Chaplain, sterkt me in het geloof dat God van me houdt. Twee maanden later ontmoet ik Jason weer. en hij herinnert me eraan wat hij me de vorige keer verteld heeft, en ik bemoedig hem wat ik zelf uit het woord van God geleerd heb.

Fijn is het te zien, dat de flessenscheepjes hun functie als "aandachttrekker" van opvarenden steeds weer waarmaken. Dat gebeurde de laatste tijd bij Russisch / Oekraïense en daarna bij Indiase officieren. Vaak hebben de 'gewone' zeelieden het scheepje daar voor al in hun eigen messroom bewondert, en de tekst er op gelezen. Natuurlijk blijft het daar niet bij, want traktaten of brochures in de juiste taal zijn ook bijna altijd voorradig, om op een geschikt moment in andere handen te kunnen overgaan. Wat opvalt is dat er best wel interesse voor is.

Wat ook opvalt is dat er regelmatig om een Bijbel, voor eigen gebruik, wordt gevraagd, waarbij we meestal een tekst op het voorblad schrijven, onder de naam van de zeeman.

Ondanks vooruitgang aan boord, zoals betere communicatiemogelijkheden met "thuis", blijkt dat menig zeeman een bezoek aan boord van de "Seamen's mission" erg waardeert. Het blijkt straks ook weer, in de kille wintermaanden. Het mooie is ook dat we ook mensen ontmoeten uit landen waar het evangelie minder bekend is dan hier, bij ons. We danken God voor die mogelijkheden. We vragen u om voor ons te bidden.

Met vriendelijke groet, **Wout de Vries**.

Rotterdam 2 'een God die leidt'

Vaak ben ik verbaasd hoe God mij op het juiste moment op het juiste schip brengt. Eind maart brachten Johan en ik wat bezoekjes aan schepen in de container haven.

Het laatste schip op die dag was een containerschip met Filipijnse bemanningsleden.

We gingen tijdens de middagkoffiepauze aan boord, niet wetend of we wel iemand zouden kunnen spreken. Toen

we met de kok stonden te praten, hoorde ik achter me mijn naam roepen. Ik draaide me om en zag mijn goede vriend Eddy staan. Ik ken deze fijne broeder al vele jaren. Hij is een groot getuige van God en leidt Bijbelstudiegroepen op de schepen waar hij werkt. Hij was vergeten om me te laten weten dat zijn schip de haven van Rotterdam aandeed. Voor mij was dit juist een teken van Gods volkomen leiding.

De volgende dag zijn we tijdens de lunch weer naar dit schip gegaan en konden we verder

praten met elkaar. Op dit schip leidt Eddy de Bijbelstudiegroep samen met een andere gelovige Filipino.

Ze waren heel dankbaar met het materiaal dat ze van ons kregen. We waren zo blij dat we elkaar na 4 jaar weer mochten ontmoeten en ook Johan was zo bemoedigd door het getuigenis van Eddy.

Met hartelijke groet, **Felix Henrichs**.

Amsterdam 3

Yvonne en ik waren op speciaal verzoek van een Filipijnse vriend en zijn familie thuis, om 18.15 uur aan boord van

zijn kolossale schip. Onze vriend verwelkomde ons bij de portier en samen liepen we naar zijn schip. We 'moesten' meteen eten! Ondertussen en na de maaltijd mooie opbouwende gesprekken gehad. Yvonne heeft kunnen getuigen hoe de Heer haar pijnlijke knie heeft aangeraakt. Ook de Noorse kapitein was zeer vriendelijk en was blij met onze komst. Verschillende soorten materiaal gegeven en aan twee zeelieden ieder een concordantie. Bijna twee uur later hebben we met enkele mannen, die mee waren gegaan naar de auto om kleding uit te zoeken, gebeden. Wij blijven met meerdere van de bemanningsleden in contact.

Op een keer stond ik in de file, op weg naar een schip waar ik de vorige keer weinig openheid ondervond vanwege de enorme drukte aan boord. Ik had beloofd terug te komen en wilde in het bijzonder de 7 Filipijnen spreken. Ik kwam wat later dan mijn planning en juist op

dat moment waren 6 Filipijnen een luchtje aan het scheppen op de kade. Ik heb goed met hen kunnen praten en veel kunnen geven. God is goed! De zevende man had wacht dienst. Ik ben speciaal naar hem toegegaan. "Heeft u een Bijbel?" vroeg hij meteen. "Ik wil meer over God weten". Hij was heel geïnteresseerd toen ik samen met hem de Bijbel opende. Ook heeft hij allerlei opbouwend materiaal gekregen. Tenslotte heb ik voor hem en zijn gezin gebeden. Deze periode waren we aan boord met zeevarenden uit o.a. Kroatië, Polen, België, Italië, Roemenië, Rusland, Oekraïne, Indonesië, Letland, Noorwegen, Engeland, Nederland, Filippijnen. God leidt tot in elk detail! Hij is getrouw!

Hartelijk dank voor uw gebed en ander blijk van medeleven!

Met hartelijke groet, **Theo en Yvonne van Zuilekom**

De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst.

Onze dank gaat uit naar: City Bibles, 'WIN-NL Seafarers' Ministry', Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Ark Mission, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakbijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, Sailor Society en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we gebed vragen voor de gezondheid van **de medewerkers en hun gezinnen** maar met name voor **Anneke Best en Jan Peter Kapteijn** om door te kunnen gaan en te volharden in het speciale werk wat God aan ons gegeven heeft om te doen.

Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven!
Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden, **Zijn Woord** kunnen horen en aanvaarden!
Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

'Bible-Fit app' en 'Wellness at Sea app' zijn er in meerdere talen en de 'GRN app' is er in meer dan 6400 talen.
U kunt de apps gratis downloaden op uw smartphone, tablet en computer

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yhvzuilekom@gmail.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs René Reifel Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org rene.reifel@web.de woutdevries4@gmail.com
Beverwijk, IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Delfzijl, Eemshaven:	Jan Peter en José Kapteijn	j.p.kapteijn@hotmail.com
Harlingen:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Ambulant:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Algemeen:	Wim en Inez de Baat Desmond en Liz Heng	wimdebaat@gmail.com mhheng@gmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
Ambassadeur:	Robbert Speelman	r.speelman@me.com
Stichting bestuur:		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A
ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com
Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit aan ons kenbaar maken.